

casetta, dove ricoversi in pace contro le procelle della avversa fortuna; onde, per qualunque disgrazia gli potesse capitare, non fosse distolto mai dal poter adempiere questo suo divisamento — (1).

Dice il Daru come tra le opere date dal Petrarca, si trovasse un Omero manoscritto, un Sofocle, una traduzione dell'Iliade e dell'Odissea, copiata di pugno del Boccaccio; un esemplare di Quintiliano, e quasi tutte le opere di Cicerone che il Petrarca stesso in tanti anni aveva trascritte.

(1) Crediamo non sarà discaro al lettore di leggere la lettera del Petrarca, quale fu scritta: e perciò noi qui gliela riportiamo, togliendola dalla cronaca del Sanuto: « *Cupit Franciscus, Beatum Marcum Evangelistam, si Christo et sibi sit placitum, heredem habere nescio quot liberorum, quos nunc habet, vel est forsitan habiturus, hac lege quod libri non vendantur, neque quomolibet distrahantur, sed in loco aliquo ad hoc deputando, qui sit tutus ab incendiis, atque imbribus, ad sancti ipsius honorem et sui memoriam, nec non ad ingeniosorum et nobilium civitatis illius, quos continget in talibus delectari, consolationem et commodum perpetuo conserventur. Neque appetit hoc, quod libri vel valde multi, vel valde pretiosi sint, sed sub hac spe, quod postea de tempore in tempus et illa gloriosa civitas alios superaddet, et publice et privatim nobiles atque amantes patriae cives, vel forte etiam alienigenae sequuti exemplum liberorum suorum partem supremis suis relinquerit voluntatibus ecclesiae supradietae. Atque ita facile poterit ad unam magnam et famosam bibliothecam, ac parem veteribus perveniri. Quae quantae gloriae futura sit illi Domino, nemo literatus est, puto, vel idiota, qui nesciat. Quod si, Deo et illi tanto patrono urbis nostrae auxiliante, contigerit, gaudebit ipse Franciscus, et in Domino gloriabitur, se quodammodo fuisse principium tanti boni. Super quo, si res procedat, forte aliquid latius scribet. Verum, ut aliquid, plusquam verba, ponere in tanto negotio videatur, vel hoc facere quod promisit, pro se interim, et pro dictis libris vellet unam non magnam sed honestam domum, ut quidquid de ipso humaniter contingeret, non posset hoc eius propositum impedire. Ipse quoquam libentissime moram habet ibidem bono modo. De hoc enim non est ad plenum certus, propter multas difficultates. Sperat tamen.* »